

สติปัญญา ๔ ช่วยแก้ปัญหาชีวิต

สุชาดา เกียรติภาศิริ

P19018

ดิฉันมีบุตร ๔ คน เป็นชาย ๒ คน หญิง ๒ คน เมื่อก่อนสามีของดิฉันรักดิฉันมากตั้งแต่ก้าวตาดวงใจ ครอบครัวมีความสุขตลอดมา จนกระทั่งดิฉันและสามีได้เปิดร้านอาหารเมื่อ ๖ ปีที่แล้ว ที่เขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชื่อร้าน “ลา แม่” โดยลงทุนด้วยเงินทั้งหมดที่ได้สะสมมาจนบาทสุดท้ายกับร้านนี้ กิจการก็เจริญรุ่งเรืองดี เมื่อกรรมแสดงผล สามีก็เริ่มบ่นใจไปให้หญิงอื่น ดิฉันเริ่มมีความทุกข์หนัก เครียดหนัก หาทางออกไม่ได้ เอาแต่ร้องไห้ คิดอยากตายให้พ้น ๆ ไป ดิฉันจิตตก ไม่มีกำลังใจจะค้าขาย กรรมซ้ำซ้อนเข้ามาอีก เมื่อร้านค้าเริ่มมีปัญหา ลูกค้าก็เข้าใจว่าปิดกิจการจึงไม่มาอุดหนุน กิจการก็เริ่มซบเซาขาดทุน ค่าใช้จ่ายก็สูง ต้องรับผิดชอบคนงาน ถึง ๕๐-๖๐ คน ต้องกั๊กนี้ยืมสินดอกเบี้ยย้อยละยี่สิบ บางที่ถึงร้อยละสามสิบ ดิฉันนั่งร้องไห้ทุกวัน จนกระทั่งมีเพื่อนคนหนึ่งชื่อคุณอรุณีสงสารดิฉัน จึงพาดิฉันไปเข้ากรรมฐานที่วัดอัมพวันเป็นเวลา ๓ วัน ดิฉันก็ขออยู่ต่อจนครบ ๗ วัน กลับมาบ้านแล้วก็ยังมีปัญหาหนักอยู่ และดูเหมือนหนักกว่าเก่าอีก เพราะไม่เข้าใจพระกรรมฐาน ยังคงฟุ้งซ่าน เครียด

อีก ๒ เดือนถัดมา ดิฉันเล่าเรื่องถวายหลวงพ่อบุญ และกราบเรียนถามท่านว่าจะทำร้านอาหารร้านนี้ต่อไปได้หรือไม่ หลวงพ่อบุญท่านเมตตาตอบว่าทำได้ และให้มาเข้า

กรรมฐาน ๗ วัน ตั้งแต่นั้นมาดิฉันก็มาเข้ากรรมฐานทุกเดือน ๗ วันบ้าง ๑๕ วันบ้าง ดิฉันปฏิบัติไปก็ร้องไห้ไปทุกวัน

ยิ่งปฏิบัติธรรมมากขึ้นดิฉันก็ยิ่งใช้กรรมมากขึ้น แต่ดิฉันก็อดทนตามที่หลวงพ่อสอน จากคนอ่อนแอกลายเป็นคนเข้มแข็ง ดิฉันไปกราบหลวงพ่อบ่อย ๆ พาลูกไปด้วยเป็นบางครั้ง เมื่อก่อนไม่เคยพาลูกเข้าวัดเลย มีอยู่ครั้งหนึ่งดิฉันเริ่มไม่ปฏิบัติ หย่อนกรรมฐานและตี๋มไวน์ หลวงพ่อก็เตือนว่าไม่ดี อย่าตี๋มอีก ให้เร่งปฏิบัติให้มาก ดิฉันจึงเร่งปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติมากขึ้น กรรมก็มาใช้ชดใช้อีกกระลอก ตำรวจจับดิฉันในฐานะเมียเจ้าของร้าน ตำรวจมากันสิบกว่าคน ดิฉันตกใจไม่ยอมไป ตำรวจก็อุ้มดิฉันขึ้นรถไปเลย ทั้ง ๆ ที่ตำรวจคนนี้เป็นคนดี แต่เนื่องด้วยกรรมจึงบันดาลให้เป็นไปเช่นนั้น ทุกวันนี้ดิฉันยังมีเรื่องฟ้องศาลกับเจ้าหน้าที่ชุดนี้อยู่ ยังไม่สิ้นสุด ดิฉันไม่อยากจะให้มีเรื่องเลย จึงพยายามปฏิบัติกรรมฐาน แม่เมตตาให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ไม่โกรธอโหสิกรรมให้ เพราะกรรมฐานบวกกับคำสั่งสอนของหลวงพ่อกำทำให้ดิฉันไม่นึกโกรธเขาเหล่านั้น และอโหสิกรรมให้ได้

ธรรมะของหลวงพ่เปลี่ยนให้ดิฉันดีขึ้น จากคนที่ไม่สู้ชีวิตอ่อนแอ กลายเป็นคนเข้มแข็ง อดทน เมื่อปัญหามีก็พร้อมที่จะแก้ปัญหาและต่อสู้ชีวิตต่อไป หลวงพ่อดอเมตตาถามไถ่ถึงชีวิตของดิฉัน

ดิฉันกราบขอพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่ ที่ได้ให้ชีวิตใหม่กับดิฉัน ถ้าไม่เป็นลูกศิษย์หลวงพ่ ดิฉันคงหาทางออกไม่ได้ ปล่อยชีวิตไปวัน ๆ และคงทุกข์มากมาย

ขอให้หลวงพ่มีสุขภาพแข็งแรง ขอความเมตตาหลวงพ่ได้โปรดแม่เมตตาให้ชีวิตดีขึ้นเจ้าค่ะ...

